

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.252 van 29 januari 2014
in de zaak A. 210.384/XIV-35.275**

In zake : Mark WAUTERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joris De Smet
kantoor houdend te 8790 Waregem
Westerlaan 37/01
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE BRUSSEL-HOOFDSTAD ELSENE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frédéric Van De Gejuchte
kantoor houdend te 1030 Brussel
de Jamblinne de Meuxplein 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 oktober 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
 - (1) de beslissing van de korpschef van de politiezone Brussel-Hoofdstad Elsene van 9 augustus 2013 waarbij verzoeker vanaf 1 september 2013 overgeplaatst wordt naar de Dienst Verkeer (TRA);
 - (2) de beslissing van de korpschef van de politiezone Brussel-Hoofdstad Elsene van 27 augustus 2013 waarbij verzoeker vanaf 1 september 2013 overgeplaatst wordt naar de Dienst Verkeer (TRA).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris De Smet, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Frédéric Van De Gejuchte verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is sinds 1985 in dienst bij de gemeentelijke politie van Elsene. Nadat hij de graad van commissaris van politie bekomen had, heeft hij na de politiehervorming gedurende een tiental jaar als directeur de leiding gehad over de vierde afdeling van het derde district van de politiezone. Sinds 1 augustus 2011 is verzoeker tewerkgesteld als “raadgever” op DCT 3 (District 3).

Op 9 augustus 2013 neemt verzoeker kennis van de beslissing van de dienstdoende korpschef van de politiezone dat hij met ingang van 1 september 2013 aangeduid wordt voor de functie van commissaris in de schoot van de dienst verkeer (TRA).

Dit is de eerste bestreden beslissing.

In deze beslissing wordt, enerzijds, gesteld dat verzoeker over een termijn van zeven vrije dagen beschikt, te rekenen vanaf de betekening van de beslissing, om schriftelijk zijn argumenten over te maken, en, anderzijds, dat tegen

deze beslissing een beroep tot schorsing en/of nietigverklaring kan ingediend worden bij de Raad van State.

Met een op 12 augustus 2013 gedateerde brief deelt verzoeker zijn argumenten mee aan de korpschef.

Op 27 augustus 2013 bevestigt de dienstdoende korpschef van de politiezone de eerste bestreden beslissing op grond van de volgende overwegingen:

“(…)

Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en meer bepaald artikel 44;

Gelet op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Overwegende dat commissaris van politie WAUTERS Mark momenteel, in bovental, de functie van adviseur DCT3 uitoefent;

Overwegende dat bij de dienst verkeer (TRA) meerdere keren een plaats van commissaris werd opengesteld om het tekort aan personeel van dat niveau in te vullen maar dat deze plaats niet ingevuld raakt;

Overwegende dat het onmogelijk is vanwege de huidige budgettaire toestand om via nieuwe aanwervingen de vacante plaatsen van commissaris in te vullen en het bijgevolg aangewezen is om de intern beschikbare middelen te optimaliseren;

Overwegende dat de affectatie van een functionaris steeds vatbaar is voor een wijziging ten einde de goede werking van de openbare dienst te verzekeren, of zelfs de structuur ervan te veranderen (RvS arrest n° 195923, NEYMAN, 10/09/2009 - Franstalige Kamer);

Overwegende dat CP WAUTERS, van opleiding jurist wat een aanzienlijk voordeel betekent voor de vacante betrekking, beschikt over de professionele kwaliteiten die beantwoorden aan het gezochte profiel van de dienst verkeer;

Overwegende dat een goed beheer noodzakelijk is om de dienst op een optimale wijze te laten functioneren, en het bijgevolg aan de overheid toekomt om een personeelslid te verplaatsen wanneer zijn deskundigheid overstemt met het gezochte functieprofiel;

Overwegende dat de overheid van oordeel is dat CP WAUTERS zijn nieuwe functie van commissaris van politie bij de dienst verkeer op een toereikende manier zal volbrengen;

Overwegende dat de overheid aan CP WAUTERS een tijdspanne van 7 vrije dagen toegekende, te rekenen vanaf 9 augustus 2013, zijnde de dag van betekening van de maatregel van inwendige orde, om zijn argumenten schriftelijk te laten geworden;

Overwegende dat het schrijven van CP WAUTERS d.d. 12 augustus 2013 slechts op 23 augustus 2013 om 11u30 werd neergelegd op de Algemene Directie en dus buiten de voorgeschreven termijn;

Overwegende dat CP WAUTERS in zijn voornoemd schrijven meent dat hij geen meerwaarde zou kunnen betekenen voor de dienst TRA; dat het pragmatischer zou zijn om een jongere en gemotiveerdere officier voor deze functie aan te duiden; dat hij immers binnen ongeveer vier jaar de pensioenleeftijd zal bereiken en in zijn volledige loopbaan slechts zijdelings in aanraking kwam met de verkeersproblematiek; dat hij vreest dat hij zich omwille van gezondheidsproblemen moeilijk in de nieuwe materie zal kunnen inwerken; dat hij

het opgelegd vertrek vanuit het derde district ervaart als een degradatie; hij vraagt dan ook dat aan zijn verzoek een gunstig gevolg zou verleend worden.

Overwegende dat, in antwoord op dit schrijven, gesteld kan worden:

- dat het niet om een degradatie gaat, maar louter om een efficiënter inzetten van het beschikbaar personeel;
- dat de vacante functie voor officier bij de verkeersdienst een meer administratieve functie betreft, die minder geschikt is voor beginnende officieren;
- dat het voor betrokkene, gelet op zijn graad en zijn juridische opleiding, geen probleem zou mogen betekenen zich op vrij korte termijn in te werken in deze beperkte materie;
- dat wanneer gezondheidsproblemen betrokkene zouden belemmeren in de uitoefening van zijn nieuwe functie, hier uiteraard rekening mee zal gehouden worden;
- dat de overplaatsing van CP WAUTERS naar de dienst TRA, gelet op de goede werking van het korps, de noodwendigheden van de verkeersdienst en de huidige budgettaire beperkingen, de enige redelijke beslissing is die in casu genomen kan worden;”.

Dit is de tweede bestreden beslissing. Verzoeker neemt er op 28 augustus 2013 kennis van.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. Het beroep en derhalve de vordering tot schorsing die er een accessorium van is, is onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, aangezien deze door de tweede bestreden beslissing vervangen werd. De tweede bestreden beslissing is geen loutere bevestiging van de eerste bestreden beslissing aangezien zij tot stand gekomen is na onderzoek van de argumenten van verzoeker en deze argumenten in de besluitvorming werden betrokken. De tweede bestreden beslissing heeft aldus de eerste bestreden beslissing opgeslorpt zodat deze uit het rechtsverkeer verdwenen is.

4.2.1. Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen dat het voorwerp van de bestreden beslissing(en) in werkelijkheid een verdoken tuchtsanctie is en geen ordemaatregel.

4.2.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat het voorwerp van de tweede bestreden beslissing beperkt is tot de wijziging van de aanstelling van

verzoeker en dat het bijgevolg een ordemaatregel in het belang van de goede werking van de dienst is die in principe niet vatbaar is voor beroep.

4.2.3. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing een verdoken tuchtsanctie is. Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep hangt dus samen met het onderzoek naar de grond van de zaak zodat zo maar niet tot de onontvankelijkheid van het beroep kan besloten worden. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van de middelen

1. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële en formele motiveringsplicht.

Hij stelt, onder meer, “dat er zelfs geen enkel administratief dossier werd opgemaakt om de maatregel te staven die men jegens hem wilde nemen”.

5.1.2. In haar nota gaat de verwerende partij niet in op dit argument.

Beoordeling

5.1.3. Met verzoeker dient vastgesteld dat er kennelijk geen administratief dossier werd samengesteld waarin de verantwoordingsstukken voor de bestreden beslissing zijn opgenomen. Het “administratief dossier” dat de verwerende partij naar aanleiding van het verzoek tot schorsing heeft neergelegd bevat geen enkel stuk dat de bestreden beslissing(en) kan verantwoorden, zoals, onder meer, een stuk waaruit blijkt dat er een vacature van commissaris is in de directie verkeer en dat deze vacature reeds lang niet ingevuld raakt. Dit klemmt des te meer nu verzoeker in zijn verzoekschrift het bestaan van die vacature in twijfel trekt en stelt dat de enige vacature deze is van een CaLog-personeelslid, niveau C.

De afwezigheid van een administratief dossier wordt gelijkgesteld met de afwezigheid van deugdelijke materiële motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, zodat de materiële motiveringsplicht geschonden is.

De bestreden beslissing schendt de formele motiveringsplicht aangezien verzoeker bij gebreke aan een administratief dossier niet in staat is gesteld de formeel in de bestreden beslissing tot uiting gebrachte motieven op hun juistheid te controleren.

Het eerste middel is ten minste ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.2.1. Verzoeker voert in essentie een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel aan. Hij stelt dat hij ingevolge de maatregel onder zijn niveau van opleiding en functie moet werken, en dit dan nog onder toezicht van een commissaris met dezelfde graad als hijzelf. Hij stelt ook dat de sanctie van degradatie een zware sanctie is waarvan het vernederend karakter dagelijks kan worden ervaren. Verzoeker erkent dat een moreel nadeel in principe geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is aangezien het kan hersteld worden door een later tussenkomend vernietigingsarrest, maar meent dat de flagrante onwettigheid van de bestreden beslissing een voldoende reden is om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden.

5.2.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota dat de wijziging van aanstelling van verzoeker geen enkel disciplinaire karakter heeft en dat het dus niet terzake doet dat verzoeker laat gelden dat zijn sanctie van degradatie een zware sanctie is waarvan het vernederend karakter dagelijks kan worden ervaren. Verzoeker legt niet uit in welke mate zijn huidige functies vernederend zijn. Het eenvoudige feit om toegewezen te worden aan de dienst verkeer vormt geen straf of feitelijke degradatie.

5.2.3. Uit de beoordeling van het eerste middel is gebleken dat de bestreden beslissing kennelijk onwettig is. Het is derhalve niet verantwoord verzoeker deze grove onwettigheid nog langer te laten ondergaan in afwachting van een definitieve uitspraak over de grond van de zaak.

Aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste schorsingsvoorwaarde is eveneens voldaan.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de korpschef van de politiezone Brussel-Hoofdstad Elsene van 27 augustus 2013 waarbij verzoeker vanaf 1 september 2013 overgeplaatst wordt naar de Dienst Verkeer (TRA).

2. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen